

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: J. P.
bytem X

zast. advokátem Mgr. Martinem Bartošem
sídlem Krátký lán 138/8, 160 00 Praha 6

proti

žalovanému: Krajský úřad Zlínského kraje
sídlem tř. Tomáše Bati 21, PO Box 220, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2023, č. j. KUZL 100955/2023, sp. zn. KUSP-67559/2023/DOP/Mu,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 24. 11. 2023, č. j. KUZL 100955/2023, sp. zn. KUSP-67559/2023/DOP/Mu, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2023, č. j. KUZL 100955/2023, sp. zn. KUSP-67559/2023/DOP/Mu („napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Zlína ze dne 15. 6. 2023, sp. zn. MMZL-062148/2023-ŠuO-PŘ-OOSA-249/2023 („prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupku“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu“). Přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 9. 3. 2023 při řízení blíže specifikovaného motorového vozidla v obci H. Ú. překročil nejvyšší dovolenou rychlost (po odečtu tolerance chyby měřícího zařízení) o 19 km/h, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Za přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Žaloba

3. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné z důvodů, které rozdělil do tří okruhů námitek (žalobních bodů). Zaprvé namítá, že vymezení místa přestupku neodpovídá podkladům rozhodnutí. Místo přestupku „v obci H. Ú. na silnici č. X, u č.p. X, ve směru jízdy na obec Kaňovice“ neodpovídá předložené fotografii z měření. Má tedy za to, že buď bylo měřeno jinde, nebo bylo měřeno jinak, nebo bylo měřeno jiné vozidlo. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2022, č. j. 7 As 126/2020-34, uvedl, že místo spáchání přestupku musí být vymezeno řádně. Obdobnou odvolací námitku žalovaný současně podle žalobce dostatečně nevyporádal.
4. Zadruhé činí sporným, jaký konkrétní rychloměr byl k měření použit a má pochybnosti o tom, že byl k měření použit rychloměr LTI 20/20 TruCamII. K tomu snáší podrobnou argumentaci, již reaguje na vypořádání této jeho námítky ze strany žalovaného v napadeném rozhodnutí a zpochybňuje jeho závěr, že se snímek na s. 76 návodu k obsluze rychloměru shoduje se snímkem založeným ve spise. Má za to, že za účelem vyjasnění těchto pochybností měly být provedeny jím navržené důkazy (originál snímek z měření v elektronické podobě, výsledky policistů).
5. Zatřetí žalobce stejně jako v odvolání namítá, že nebyly provedeny testy rychloměru doporučené návodem k obsluze, a sice test integrity zobrazovače v hledáčku, test sesouhlasení záměrného kříže a svazku laserových paprsků a test sesouhlasení kamery a zaostření kamery, jakož i test kontroly funkce výpočetního systému. Vypořádání této námítky žalovaným, podle něhož je provedení všech potřebných testů prokázáno tím, že záměrný kříž je na čelní masce vozidla a je na vozidle vidět, považuje žalobce za logicky chybné. Provedení testů prokázáno nebylo a podle návodu k obsluze nikoli každý snímek z měření musí být bezvadný. Žalovaný proto měl doplnit dokazování k prokázání následků neprovedení těchto testů.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobní námitky se překrývají s námitkami odvolacími. V reakci na ně nicméně žalovaný požádal Český metrologický institut (ČMI) o posouzení výsledného měření a reakci ČMI ze dne 19. 7. 2024 k vyjádření přiložil. Z této reakce se podává, že ze strany žalobce nebyla správnost naměřených hodnot zpochybněna.

7. První žalobní bod vyhodnotil žalovaný jako důvodný. Připustil, že z jeho strany došlo k pochybení, které mohl odstranit změnou výroku rozhodnutí o přestupku. V okamžiku měření žalobce projížděl kolem mostku přes místní potok u domu č.p. X (nikoli kolem domu č. p. X) směrem na obec Kaňovice). Žalovaný nechal na úvaze soudu, jak intenzivně zasáhl chybný výrok rozhodnutí do práv žalobce.
8. K druhému žalobnímu bodu žalovaný zopakoval argumentaci, již vypořádal shodnou odvolací námitku. Doplnil, že program Archiv, v němž byl přestupek policisty zpracován, dokázal generovat přestupek laserového měřiče vyšší řady TruCamII. Žalovaný skutečnost, že bylo měřeno rychloměrem LTI 20/20 TruCam II řádně prokázal a vysvětlil principy, jak měřič edituje a generuje informace, jež dále zpracovává. I podle stanoviska ČMI, je-li pod snímkem uvedeno výrobní číslo rychloměru TC009571, je dostatečně prokázáno, že toto výrobní číslo bylo přiděleno silničnímu laserovému rychloměru typu LTI 20/20 TruCamII, který je uveden v ověřovacím listu. Rovněž dle stanoviska ČHMI vizuální odlišnost podoby snímku v návodu k obsluze a záznamu o přestupku ovlivňuje program Archiv. K tomu žalovaný odkázal na s. 38 návodu k programu Archiv.
9. K třetímu žalobnímu bodu žalovaný rovněž poukázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a trval na svém závěru, že test musel být součástí přípravy, protože záměrný kříž se nachází na vozidle a není mimo vozidlo. Tvrzení žalobce, že v době měření mohlo být změřeno jiné vozidlo v daném místě a čase nemá oporu ve spise. V okamžiku měření se na vozovce nacházelo pouze vozidlo žalobce. Ze stanoviska ČHMI k tomu vyplývá, že návod k obsluze je doporučením výrobce k obsluze rychloměru a měření provádějí proškolené osoby. Podle žalovaného musel být test kontroly funkce výpočetního systému (TCM) proveden, jinak by rychloměr nebyl schopen rychlost projíždějícího vozidla změřit a objevilo by se chybové hlášení (viz s. 72 návodu k obsluze). Dle s. 80 návodu pak platí, že pokud systém detekuje výskyt chybového stavu, zobrazí se místo měření chybová zpráva a všechny údaje vzniklé při takovém měření se vymažou.

IV. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

10. Ve správním spise je založen vyplněný formulář oznámení o přestupku ze dne 9. 3. 2023 (mj. s poznámkou, že bylo měřeno rychloměrem TruCam II), ověřovací list č. 8012-OL-70128-22 k silničnímu laserovému rychloměru typu LTI 20/20 TruCam II, v.č. TC009571, s platností ověření do 15. 3. 2023, záznam o přestupku zpracovaný programem Archiv 5.4 RAMET s.r.o. (včetně fotografií vozidla, uvedeno je zde mj. místo měření Hřivínův Újezd X a vzdálenost měření 128.7 m). Dle úředního záznamu ze dne 9. 3. 2023 měřila policejní hlídka rychlost ze služebního vozidla zaparkovaného na parkovišti u restaurace Na Mlýně v obci H. Ú., přičemž k měření používala přístroj TruCamII. V záznamu se uvádí, že měřící zařízení obsluhoval pprap. J. Š. (jakožto policista proškolený k obsluze měřiče TruCam II dne 29. 8. 2022), že měřící zařízení splňovalo podmínky měření a bylo nastaveno dle návodu k obsluze. Do správního spisu byl založen LTI TruCam uživatelský manuál verze 2.1cz.
11. Proti příkazu ze dne 19. 4. 2023 podal žalobce odpor, podklady k rozhodnutí byly žalobci doručeny do datové schránky. Ve vyjádření ze dne 21. 5. 2023 žalobce zpochybňoval, že bylo měřeno ověřeným rychloměrem. Následně bylo vydáno rozhodnutí o přestupku, proti němuž žalobce podal odvolání. Žalovaný do správního spisu založil návod k obsluze silničního rychloměru TruCam II, který byl v projednávané věci použit. Žalobce se k tomuto podkladu vyjádřil a žalovaný následně vydal napadené rozhodnutí.

V. Jednání před soudem

12. Ve věci soud nařídil jednání na 6. 12. 2024, mj. za účelem doplnění dokazování. Jednání proběhlo v nepřítomnosti žalobce, který se omluvil, a za přítomnosti zástupce žalovaného. Soud stručně shrnul obsah žaloby.
13. Zástupce žalovaného odkázal na písemné vyjádření k žalobě a stanovisko ČMI. Připustil chybu ve výroku rozhodnutí o přestupku, místo spáchání přestupku mělo být vymezeno jiným číslem popisným. Pochybení žalovaného zřejmě vzniklo i nesprávným pochopením odvolací námitky. Dále s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu k vymezení místa přestupku uvedl, že by mělo být přihlíženo k režimu nejvyšší povolené rychlosti v obci („padesátka platí od místa vjezdu do místa výjezdu“). K dalším námitkám zástupce žalovaného poznamenal, že v odvolacím řízení byl do spisu doplněn správný návod k obsluze rychloměru a žalobce s ním byl seznámen. V návaznosti na to se argumentace žalobce rozvinula, na což žalovaný reagoval vyžádáním stanoviska ČMI, byť až v rámci řízení o žalobě. Toto stanovisko však závěry žalovaného, uvedené v napadeném rozhodnutí potvrdilo. Dále uvedl, že pokud by obsluha rychloměru nedodržela nějaký kontrolní test, měření by provedeno nebylo.
14. Žalobce v písemném vyjádření k jednání k věci samé uvedl, že není přípustné měnit vymezení místa přestupku v řízení před soudem, neboť lhůta pro rozšíření žaloby již uplynula. Role soudu je přezkumná, soud nemůže nahrazovat diskreci správního orgánu. Pokud žalovaný tvrdí, že k přestupku došlo u domu č. p. 162, měl to zohlednit v napadeném rozhodnutí; v něm se však podstatou námitky vůbec nezabýval. Žalobce má současně za to, že tvrzení žalovaného nelze přisvědčit, jedná se dle žalobce o spekulaci. Fotografie místa spáchání přestupku a místa uváděného žalovaným (dle snímku z mapy google) si vzájemně neodpovídají. Zatímco na snímku z mapy google je vidět aluminiové plechové svodidlo, které se v místě zakřivení změní v tmavě modrý plot, kdy nadále již nepokračuje svodidlo, ale toliko tmavě modrý plot, tak na snímku z rychloměru je vidět svodidlo, které je ve své konečné části natřeno světle modrou barvou. Následně lze sice dovodit, že patrně v pozadí pokračuje jako světle modré zábradlí, avšak je též vidět, že před tímto zábradlím je dále vedeno aluminiové svodidlo. Přímou (na snímku zachyceným) lom svodidla jsou pak vidět na snímku z rychloměru dva patníky, oproti tomu na snímku z google mapy je patník jediný, a to i přes to, že snímek z google mapy zachycuje širší výseč reality. Na snímku z rychloměru je viditelné, že horní tyč modrého plotu je tažena i za svodidlem, v celém místě jeho lomu. Na fotografii z rychloměru nic takového není. Podle žalobce proto nelze vyloučit, že fotografie vozidla byla pořízena mimo obec nebo v místě, kde je odlišně upravena nejvyšší dovolená rychlost.
15. Navíc, i kdyby se v skutku jednalo o lávku vedoucí přes Č. p. u č. p. X (což žalobce popírá), pak by označení místa přestupku „u č. p. X“ odkazovalo na místo za křižovatkou, leč na snímku, na kterém je zachyceno vozidlo se záměrným křížem, je viditelné, že se toto vozidlo nachází před křižovatkou (tzn. u domu č. p. X). Tedy i nová verze o místu přestupku tvrzená nyní žalovaným není správná, protože odkazuje na jiný úsek komunikace. Místo přestupku sice nemusí být vymezeno zcela přesně, je však nutné alespoň vědět, jaký úsek komunikace se jednalo, aby bylo možné ověřit, že v tomto místě platilo tvrzené omezení nejvyšší dovolené rychlosti.
16. Žalobce ve vyjádření k jednání trval i na důvodnosti námitky týkající se identity měřidla a neprovedených kontrolních testů. Ke stanovisku ČMI žalobce uvedl, že zašifrovaný datový

balíček, jehož součástí má být identita použitého měřidla, nebyl proveden k důkazu, ačkoli to žalobce navrhoval. K důkazu nebyl proveden ani originální soubor z rychloměru, uložený v programu Archiv. Autenticitu záznamu tedy nebylo možné ověřit, ačkoli o ní byla vyjádřena pochybnost. Žalobce trvá na tom, že jakýkoli údaj, který je předkládán na papíře (tj. i údaj v záznamu o přestupku), lze upravit. Nelze tedy vyloučit, že k takové úpravě došlo i v tomto případě. Bylo tak na místě provést k důkazu originál fotografie. K otázce dodržení návodu k obsluze (neprovedení příslušných testů) pak žalobce poukázal na to, že ČMI nezpochybňuje nutnost provedení těchto testů. Také v úvodu vyjádření tvrdí, že ověření funkčnosti rychloměru je prováděno v mezích postupů dle návodu k obsluze, tj. že ČMI ověřil, že rychloměr funguje, pokud jsou tyto postupy (tj. též postupy před každým měřením) dodrženy.

17. V rámci jednání soud doplnil dokazování, a to mapovými podklady z portálu www.mapy.cz (1. mapovým podkladem s vyznačenou polohou místa měření dle GPS 17°41'31.32" E 49°7'04.22" N, 2. mapovým podkladem s vyznačenou vzdáleností 129m od místa měření dle GPS, 3. mapovým podkladem s vyznačenou vzdáleností 129m od parkoviště u domu č.p. X, 3. pohledem na místo u domu č.p. X za pomoci funkce „Panorama“). Dále bylo doplněno dokazování stanoviskem ČMI ze dne 19.7.2024, které nechal žalovaný zpracovat v průběhu řízení před soudem, a návodem k programu Archiv, který rovněž předložil žalovaný. Dokazování bylo dále doplněno Opatřením obecné povahy č. 0111-OOP-C005-09, kterým se stanovují metrologické a technické požadavky na stanovená měřidla, včetně metod jejich zkoušení při schvalování typu a ověřování stanovených měřidel. Poté bylo dokazování ukončeno. Po závěrečných návrzích soud přerušil jednání a postupoval podle § 49 odst. 12 věta první s.ř.s.

VI. Posouzení věci krajským soudem

18. Při splnění podmínek řízení soud přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s.ř.s.“), v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Vymezení místa přestupku

19. Dle výroku I. rozhodnutí o přestupku byl přestupek spáchán „v obci H. Ú., na silnici č. X u čísla popisného X, ve směru jízdy na obec K“. K námitce žalobce žalovaný ve vyjádření k žalobě připustil, že v okamžiku měření žalobce projížděl kolem mostku přes místní potok u domu č.p. X, ve směru jízdy na obec K., nikoli „u čísla popisného X“. Vliv této nesprávnosti na zákonnost rozhodnutí o přestupku nechal žalovaný na uvážení soudu.
20. Otázkou vymezení místa spáchání přestupku se Nejvyšší správní soud zabýval v obecné rovině v rozsudku ze dne 17. 6. 2015, č. j. 6 As 65/2015-43. Zde konstatoval, že „určitost místa spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí o přestupku je třeba hodnotit individuálně s přihlédnutím ke konkrétním skutkovým okolnostem daného případu, přičemž je vždy nutné posoudit, nakolik formulace výroku umožňuje či neumožňuje individualizaci skutku z hlediska výše zmíněných zájmů na právní jistotě, zabránění porušení principu *ne bis in idem* atp.“
21. Ve vztahu k přestupku překročení nejvyšší povolené rychlosti Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 5. 2015, č. j. 9 As 291/2014-39, uvedl, že „nelze vyžadovat, aby bylo místo spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí o přestupku vymezeno na metr přesně. To u přestupků

překročení nejvyšší dovolené rychlosti ani objektivně není možné. U těchto přestupků bude ve výroku správního rozhodnutí místo spáchání vždy vymezeno určitým úsekem komunikace více či méně dlouhým. Zcela přesné místo změření vozidla přestupce je zřejmé z fotografie z měřícího zařízení, jež je součástí záznamu o přestupku.“ Zároveň tentýž soud v rozsudku ze dne 7. 6. 2016, č. j. 10 As 44/2016-35, konstatoval: „Zda je určení místa spáchání přestupku ve výroku dostatečně konkrétní, je otázkou posouzení okolností každého jednotlivého případu, přičemž závěry vyslovené v rozsudcích správních soudů nelze prezentovat odtržené od kontextu případů, které byly těmito soudy rozhodovány. Vždy je třeba přihlídnout k velikosti obce, složitosti dopravní situace a také k úvaze, zda je přesné určení místa přestupku rozhodné pro posouzení toho, zda ke spáchání přestupku došlo“ (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2015, č. j. 4 As 63/2015-52).

22. V situaci, kdy je ze strany správního orgánu uznáno pochybení spočívající v nesprávném vymezení místa spáchání přestupku, je třeba se zabývat otázkou, zda se jedná o vadu zhojitelnou v řízení před soudem. O takovou zhojitelnou vadu by se mohlo jednat v případě dílčího pochybení či nepřesnosti, kdy by nebyly dány pochybnosti o skutečném místě spáchání přestupku a současně o tom, že pro toto místo platil v době spáchání přestupku stejný režim jako v místě měření. Pokud by tomu tak bylo, zrušení napadeného rozhodnutí by mělo význam pouze akademický a v takovém případě by nemuselo být přistupováno k jeho rušení. Soud se tedy zabýval tím, zda jsou takové podmínky v posuzované věci splněny.
23. Ze záznamu o přestupku vyplývá, že místo spáchání přestupku, tj. místo, kde bylo vozidlo při průjezdu obcí zachyceno, je od místa měření u domu č. p. X v obci H. Ú. vzdáleno 128,7 m. V oznámení přestupku je však jako místo spáchání přestupku uvedeno „u domu č.p. X“ a tento údaj byl pak přenesen do výroku rozhodnutí o přestupku. Soud na jednání doplnil dokazování mapovými podklady na podkladě informací (vymezení polohy GPS, vzdálenost od místa měření) uvedených ve správním spise (snímek z tohoto místa dle portálu mapy.cz), resp. dle tvrzení žalovaného, že se vozidlo v okamžiku měření nacházelo u domu č.p. X. Na podkladě tohoto dokazování však (s přihlédnutím k argumentaci žalobce k jednání) nelze mít bez důvodných pochybností za prokázanou skutečnost tvrzenou žalovaným, tj. že vozidlo žalobce projíždělo v okamžiku jeho změření obcí H. Ú., na silnici č. X, ve směru jízdy na obec K., *kolem mostku přes místní potok u domu č. p. X.*
24. Důvodem těchto pochybností je porovnání fotografie z měření vozidla v záznamu o přestupku, která osvědčuje polohu vozidla v okamžiku měření a snímku z místa, kde se podle žalovaného mělo vozidlo v okamžiku měření nacházet (u domu č.p. X). Žalovaný označil ve vyjádření k žalobě za orientační prvek zejména modře natřené zábradlí mostku přes místní potok, přičemž fotografii v barevném provedení předložil ve vyjádření k žalobě. Z tohoto vyjádření však není zřejmé (a zástupce žalovaného to na jednání nevyjasnil), z jakého zdroje tato barevná fotografie pochází. Záznam o přestupku založený ve správním spise je černobílý a zachycuje jen velmi málo z okolního prostředí. Mezi tímto snímkem a místem spáchání přestupku, které označil žalovaný, jsou přitom odlišnosti (odlišné zobrazení svodidel, umístění dalšího silničního směrového sloupku, v pozadí vzrostlé keře či stromy) které bez dalšího vysvětlení vzbuzují pochybnosti o verzi přednesené žalovaným.
25. V takové situaci již není úlohou soudu, aby z vlastní iniciativy zjišťoval, zda místo spáchání přestupku bylo skutečně u domu č.p. X, tj. zda rozdíly snímků nevznikly pouze v důsledku jejich odlišného pořízení v čase, případně zda se na nějakém jiném místě v obci nachází místo, jež by fotografii uvedené v záznamu o přestupku odpovídalo, a zároveň by

odpovídalo dalším údajům uvedeným ve správním spise. Odstranění těchto pochybností, včetně vysvětlení odlišného údaje o tom, kde policejní hlídka měla s měřidlem stát (na parkovišti u restaurace na Mlýně), od místa vyznačeného dle souřadnic GPS, bude úkolem žalovaného v dalším řízení. V něm by mělo být postaveno na jisto, kde se vozidlo žalobce v okamžiku jeho změření nacházelo, a především, zda pro toto místo platil stejný rychlostní (právní) režim jako v místě měření. Je přitom na žalovaném, zda a jakým způsobem v tomto směru dále doplní dokazování (např. originálním snímkem z měření, jak žalobce navrhoval), s ohledem na uvedené pochybnosti se však tento postup jeví více než vhodný.

Použitý typ rychloměru

26. Žalobce vznesl argumentaci zpochybňující použití rychloměru LTI 20/20 TruCamII. K této námitce je na místě ze správního spisu shrnout, že dle oznámení přestupku sepsaném pprap. Janem Ševčíkem bylo použito „měřicí zařízení TRUCAM II“ a přestupek byl zaznamenán na č. snímku 717. Ve správním spisu je založen ověřovací list Českého metrologického institutu č. 8012-OL-70128-22 k silničnímu laserovému rychloměru LTI 20/20 TruCamII, výrobní číslo TC009571, s platností ověření do 15. 3. 2023. V záznamu o přestupku je uveden typ rychloměru TruCam II, rychloměr stejného typu je uveden jako přístroj pro měření rychlosti v tomto případě i v záznamu o přestupku. Pprap. Jan Ševčík se dne 29. 8. 2022 účastnil „Školení TRUCAM II“, jehož náplní bylo měření rychlosti laserovým měřičem, volba stanoviště, metodika měření a nastavení laserového měřiče.
27. Žalovaný k odvolací argumentaci žalobce v napadeném rozhodnutí mj. uvedl, že návod k obsluze u laserového měřiče pamatuje na specifické a jasné postupy při zpracování přestupku spáchaného překročením nejvyšší dovolené rychlosti. Odkázal na s. 77-79 návodu k obsluze TruCamII, kde je popsáno nakládání se snímky z měření a tento postup shrnul. Uvedl, že jediným způsobem, kterým může být zaznamenaný přestupek převeden do tištěné podoby, je prostřednictvím programu Archiv. O využití tohoto programu nelze pochybovat, záznam o přestupku uvádí v pravém dolním rohu údaj „zpracováno programem Archiv 5.4 RAMET s.r.o.“. Žalovaný uvedl, že záznam o přestupku založený ve spise je autentickým a původním záznamem pořízeným rychloměrem TruCam II výrobního čísla rychloměru TC009571, což je označení měřiče, které se shoduje s informací v tabulce pod změřeným vozidlem na záznamu o přestupku (bod 14 odvodnění napadeného rozhodnutí).
28. Dále žalovaný k argumentaci žalobce v bodě 22 napadeného rozhodnutí s odkazem na s. 74 až 75 návodu k obsluze shrnul postup zpracovatele (obsluhujícího policisty) při vytváření tiskové sady z dat vzniklých při měření. Vyplývá z něj, že zpracovatel nemůže editovat sériové číslo měřidla, naměřenou rychlost před odečtem, naměřenou rychlost po odečtu, vzdálenost měření, číslo snímku. Žalovaný také odkázal na s. 76 návodu k obsluze, kde je zobrazen ilustrační snímek vizuální podoby záznamu o přestupku zpracovaného rychloměrem TruCamII. Tento formát snímku se dle žalovaného shoduje se záznamem o přestupku založeného ve spise. Žalovaný nevyloučil, že policisté mohou do poznámky pod snímkem připsat další informace, vyloučil však možnost změny klíčových informací z měření; ty nemohou policisté dodatečně editovat.
29. Žalobce proti argumentaci žalovaného v napadeném rozhodnutí namítal, že se nemůže jednat o autenticky zpracovaný výstup z rychloměru LTI 20/20 TruCamII, neboť dle návodu k obsluze na s. 77 lze tento program použít až od verze 5.4.7.1. Tuto námitku vznesl žalobce až v žalobě a soud ji nepovažuje za důvodnou. Správní spis obsahuje záznam o

přestupku zpracovaný v programu Archiv 5.4 a jak uvedl žalovaný ve vyjádření k žalobě, muselo se jednat o verzi programu takového typu, že dokázal generovat přestupek laserového měřiče vyšší řady TruCam II. Tvrzení žalobce, že tomu tak není, bez dalšího nezakládá důvodnou pochybnost o tom, že by záznam o přestupku nebyl autenticky zpracovaným výstupem z rychloměru LTI 20/20 TruCamII.

30. Podle žalobce není prokázané, že naměřené hodnoty jsou do formuláře doplněny automaticky, jak uváděl žalovaný. V tomto ohledu je však na podkladě návodu k obsluze použitého rychloměru souhlasit s tím, že obsluha rychloměru nemůže sama zasahovat do klíčových (kořenových) záznamů měření. Žalovaný přitom podrobně popsal, jakým způsobem měřič edituje a generuje informace a v tomto ohledu lze na relevantní část odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázat (zejména jeho body 21-22). Odůvodnění žalovaného je však nutno korigovat ve vztahu k závěru, že by zaznamenaný přestupek bylo možné převést do tištěné podoby pouze prostřednictvím programu Archiv. Jak vyplývá z návodu k obsluze na s. 74, pro tisk protokolu lze používat program Protokol a Archiv. Pro přenos přes datovou síť se používá program Shareview. Ilustrativní obrázek tiskového výstupu na s. 75 návodu k obsluze se přitom vztahuje k programu Protokol, nikoli k programu Archiv, v němž byl zpracován nyní projednávaný přestupek. A z tohoto důvodu se podoba záznamu o přestupku založená ve spisu od podoby náhledu pro tisk na s. 75 návodu k obsluze odlišovala, jak poukazoval i žalobce v žalobě. Náhled tisku záznamu o přestupku zpracovaný v programu Archiv je zobrazen na s. 38 návodu k tomu programu. Soud touto částí návodu doplnil dokazování na jednání. Na podkladě takto zjištěného skutkového stavu lze konstatovat, že vizuální i obsahová podoba záznamu o přestupku žalobce koresponduje s tiskovou podobou záznamu o přestupku zpracovaném v programu Archiv dle návodu k tomuto programu.
31. Tvrzení žalobce o tom, že v záznamu o přestupku mohlo dojít ze strany policistů ke změně údaje o typu rychloměru, bylo s odkazem na návod k obsluze vyvráceno již v odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz bod 24 jeho odůvodnění). To potvrzuje i stanovisko ČMI ze dne 19.7.2024, který nechal žalovaný v reakci na žalobu v průběhu řízení před soudem zpracovat. ČMI na s. 2 stanoviska mj. konstatoval, že „*identita použitého měřidla (ve smyslu minimálně výrobního čísla), stejně jako ostatní relevantní informace uvedené v kapitole 3 certifikátu o schválení typu silničního rychloměru, je součástí zašifrovaného datového souboru generovaného silničním rychloměrem pro každé jednotlivé měření*“. I přes argumentaci žalobce, že zfalšovat je možné jakýkoli údaj předkládaný na papíře, soud nemá důvodné pochybnosti o tom, že bylo měřeno rychloměrem, jehož ověřovací list je založen ve správním spisu. Žalobce neuvedl žádné okolnosti, jež by mohly být jen naznačovat možnou podjatost zasahujících policistů ve vztahu k žalobci a s tím případně související úmysl žalobce poškodit. Žalobcem navrhované důkazy (vyžádání originálu snímku z měření v elektronické podobě, výslech policistů) tak lze v tomto ohledu považovat za nadbytečné.

Provedení testů rychloměru

32. Obdobně jako v odvolání žalobce namítal, že nebylo prokázáno provedení testů rychloměru (test integrity zobrazovače v hledáčku, test souhlasení záměrného kříže a svazku paprsků a test souhlasení kamery a zaostření kamery, jakož i test funkce výpočetního systému).
33. Žalovaný tyto odvolací námitky vypořádal v bodech 27-28 napadeného rozhodnutí. Odkázal na str. 42 návodu k obsluze rychloměru, kde jsou v bodě 4.5 definovány podmínky pro správné měření. Elementární podmínkou měření je, že záměrný kříž odpovídá místu

dopadu měřicího laserového svazku a jednoznačně identifikuje měřené vozidlo. Záměrný kříž musí být ve fotodokumentaci vždy na vozidle, neboť jen tak je měření platné. V projednávané věci tomu tak bylo, a proto bylo možné mít za prokázané, že policie provedla všechny potřebné testy pro aktivaci měřiče. Takové vypořádání námítky žalobci nedostačuje. Ze skutečnosti, že je záměrný kříž na čelní masce vozidla totiž nelze dovozovat, že policie musela provést všechny potřebné testy.

34. Nutno připustit, že ve správním spise se nenachází žádný přímý důkaz o tom, že při použití rychloměru LTI 20/20 TruCamII byly provedeny žalobcem uváděné testy, jejichž provedení výrobce v návodu k obsluze doporučuje. A lze souhlasit s žalobcem, že důkazem o provedení těchto testů není samotná skutečnost, že záměrný kříž je na čelní masce vozidla; to z návodu k obsluze měřidla jednoznačně nevyplyvá. Je ovšem otázkou, zda takové důkazy měly správní orgány v posuzované věci obstarat. Soud dospěl k závěru, že nikoli, a to z následujících důvodů.
35. Zaprvé je nutno zdůraznit, že měřicí zařízení musí splňovat požadavky zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii. Dle ověřovacího listu použitého rychloměru na č.l. 3 správního spisu provedené zkoušky Českého metrologického institutu prokázaly, že rychloměr má požadované metrologické vlastnosti. Při ověřování rychloměru bylo postupováno podle Opatření obecné povahy č. 0111-OOP-C005-09, kterým se stanovují metrologické a technické požadavky na stanovená měřidla, včetně metod jejich zkoušení při schvalování typu a ověřování stanovených měřidel. Rychloměr lze podle ověřovací autority používat pro měření rychlosti silničních vozidel při kontrole dodržování maximální povolené rychlosti. Měřicí přístroj byl tedy v souladu s platnou právní úpravou zkalibrován a ověřen pro použití. V takovém případě je dán silný předpoklad, že měřicí přístroj prošel stanovenými testy a měří správně.
36. Zadruhé bylo prokázáno, že pprap. J. Š., který rychloměr obsluhoval, absolvoval dne 29. 8. 2022 základní školení operátora laserového měřiče rychlosti LTI 20/20 TruCamII. Náplní tohoto školení byla dle potvrzení o školení na č.l. 10 správního spisu problematika měření rychlosti, volba stanoviště, metodika měření a nastavení laserového měřiče. Ze strany Policie ČR tímto bylo potvrzeno, že „Školení bylo provedeno v plném rozsahu“ a že jeho absolvent „zvládá obsluhu laserového měřiče rychlosti LTI 20/20 TruCamII a je oprávněn provádět měření rychlosti“. Absolvování takového školení ze strany obsluhy měřiče lze považovat za silný předpoklad, že měřič rychlosti byl použit v souladu s návodem k jeho obsluze, a to včetně provedení všech doporučených testů v případě potřeby.
37. Zatřetí, jak uvedl žalovaný ve vyjádření k žalobě, z návodu k obsluze rychloměru lze usuzovat na to, že systém měřicího zařízení sám detekuje výskyt různých chybových stavů. V takovém případě se místo měření zobrazí chybové hlášení (s. 72 návodu k obsluze) či chybová zpráva a všechny údaje vzniklé při takovém měření se vymažou (s. 80 návodu k obsluze). Měřicí zařízení tedy obsahuje další automatické pojistky pro zajištění řádnosti a správnosti měření.
38. Žalobce proti tomu vystoupil v odvolacím řízení pouze s polemikou, že potřebné doporučené testy provedeny nebyly, resp. rozhodl se to po prostudování návodu k obsluze tvrdit. K tomuto svému tvrzení však neuvedl jakékoliv další indicie, které by mohly vzbudit pochybnosti o tom, že předpoklad řádné obsluhy rychloměru ze strany konkrétního policisty, resp. předpoklad zachování požadovaných měřicích vlastností rychloměru, neplatí, a že je tak nutno v tomto směru činit další skutková zjištění. V takové situaci nelze

mít za opodstatněný požadavek žalobce (vznesený v odvolacím řízení), aby byl vznesen dotaz na výrobce měřidla, jaký je možný následek nedodržení těchto doporučení, resp. požadavek na provedení svědecké výpovědi zástupce výrobce rychloměru. Postup žalovaného, který se rozhodl dokazování v tomto směru nedoplňovat, tak lze akceptovat.

VII. Závěr a náklady řízení

39. Krajský soud shledal žalobu (byť v dílčí části) důvodnou, proto žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí zrušil (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu, že vymezení místa spáchání přestupku nemá oporu v podkladech správního spisu, a že je nutno pochybnosti o této skutečnosti odstranit.
40. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, a proto mu soud přiznal náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem tvořených zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 3 000 Kč, a dále náklady za zastoupení advokátem za dva úkony právní služby po 3 100 Kč (sepis žaloby, replika), tedy 6 200 Kč a dva režijní paušály po 300 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, celkem tedy 6 800 Kč. Žalobce byl původně zastoupen advokátem, ke dni vydání rozhodnutí zde však již takové zastoupení nebylo (žalobce zmocnění odvolal) a žalobce si jiného zástupce nezvolil. Náklady řízení v celkové výši 9 800 Kč je tak žalovaný povinen vyplatit přímo žalobci.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 6. prosince 2024

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně